

20 Δεκεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΗΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 41/96)

-
- Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Πράξεις υποκείμενες σε έγκριση — Στερούνται εκτελεσιτότητας — Η εγκριτική πράξη η μόνη εκτελεστή — Η περίπτωση των κρίσεων των αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας — Μόνη εκτελεστή η εγκριτική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου — Διαφοροποίηση στη νομολογία. 5
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Κρίσεις — Εκτελεστή απόφαση κρίσης είναι η σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. 10
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Εκτελεστή απόφαση — Προσφυγή κατά πράξης υποκείμενης σε έγκριση — Η προσφυγή απαράδεκτη. 15
- Ο αιτητής προσέβαλε την κρίση του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα από το αντίστοιχο Συμβούλιο Κρίσεων και όχι από το Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο κύρωσε την απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη, αποφάσισε ότι: 20
1. Για να καταστεί οριστική μια κρίση πρέπει να τύχει της κύρωσης του Υπουργικού Συμβουλίου.

- 5 Η νομολογία έχει ξεκαθαρίσει το θέμα όπως αυτό φαίνεται στην τελευταία απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κεντρικά Σφαγεία ν. Ρωσσίδη**. Κρίθηκε ότι απόφαση υποκείμενη σε έγκριση και μη τελειοποιηθείσα με την παροχή της έγκρισης στερείται εκτελεσιτότητας και δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Διευκρινίζεται ότι στην πιο πάνω Έφεση η πρώτη απόφαση δεν είχε τύχει της έγκρισης του εγκριτικού οργάνου.
- 10 Στο σημείο αυτό πρέπει να διασαφηνιστεί ότι η απόφαση της Ολομέλειας **Zabros** (ανωτέρω), δεν έχει κρίνει το επίδικο θέμα αλλά απλώς εξέφρασε άποψη.
- 15 Δεν αποτελεί το σχετικό απόσπασμα μέρος του λόγου (ratio) της απόφασης. Επομένως δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα.
- 20 Με βάση τις διατάξεις των Κανονισμών 41, 42 και 43, κρίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είχε ανάγκη εγκρίσεως από το Υπουργικό Συμβούλιο. Επομένως δεν είχε κατ' αρχήν άμεση νομική ισχύ. Εστερείτο εκτελεσιτότητας και δεν μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς. Μπορούσε όμως να συμπροσβληθεί με την εγκριτική πράξη ως "τελική πράξη" μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας.
- 25 2. Με την παρούσα προσφυγή η επίδικη απόφαση δεν έχει συμπροσβληθεί με την εγκριτική πράξη. Έχει προσβληθεί αυτοτελώς. Η παραδοχή του αιτητή ότι η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων του γνωστοποιήθηκε μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων των κριθέντων Αξιωματικών, επιβεβαιώνει ότι η μόνη εκτελεστή απόφαση είναι αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 27 Οκτωβρίου 1995, στην οποία και ενσωματώθηκε η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων.
- 30 Εξάλλου πρέπει να διευκρινιστεί ότι η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων ημερομηνίας 9 Νοεμβρίου 1995, η οποία και γνωστοποιήθηκε στον αιτητή στις 22 Νοεμβρίου 1995, έχει ως περιεχόμενο αυτό το οποίο προαποφάσισε το Συμβούλιο Κρίσεων στη συνεδρίαση του στις 19 Ιουλίου 1995 και δεν παρέχει οιαδήποτε στοιχεία σχετικά με την κύρωση της από το Υπουργικό Συμβούλιο. Συνεπώς είναι αδύνατο να ταυτιστεί ή και θεωρηθεί ότι γνωστοποιεί στον αιτητή την τελική απόφαση, αυτή δηλαδή του Υπουργικού Συμβουλίου.
- 35
- 40 Επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι δεν του γνωστοποιήθηκε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αλλά εκείνη του Συμβου-

λίου Κρίσεων, την οποία και έλαβε στις 22 Νοεμβρίου 1995, και επομένως δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι υπήρχε και άλλη απόφαση (δηλαδή αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου) δεν ευσταθεί, αφού υπήρχαν οι Κανονισμοί 42 και 43, οι οποίοι προβλέπουν τη διαδικασία υποβολής των Πινάκων στο Υπουργικό Συμβούλιο και της κύρωσής τους από το Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν αποτελεί υπεράσπιση η άγνοια του Νόμου. 5

3. Πρέπει να διασαφηνιστεί ακόμα ότι το υπό συζήτηση θέμα δεν επικεντρώνεται σε λάθος όργανο στον τίτλο της προσφυγής, αλλά το θέμα είναι κατά πόσο η προσβαλλόμενη πράξη είναι εκτελεστή ή όχι. Όλα όσα έχουν λεχθεί πιο πάνω δηλώνουν ότι εκτελεστή πράξη είναι η τελική πράξη, δηλαδή η κύρωση της κρίσης από το Υπουργικό Συμβούλιο. Η τελική πράξη δεν έχει προσβληθεί με οποιοδήποτε τρόπο μέσα από την αιτούμενη θεραπεία από τον αιτητή. Είναι σχετική η απόφαση του Δικαστή Καλλή στην υπόθεση **Αγγελίδης ν. Δημοκρατίας**. 10 15

Η επίδικη κρίση ως στερούμενη εκτελεσιτότητας δεν μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς, ούτε να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Συνεπώς η προσφυγή είναι απαράδεκτη. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 349,

Συμβούλιο των Κεντρικών Σφαγείων (Κοφίνου) κ.ά. ν. Ρωσσίδη (1996) 3 Α.Α.Δ. 39, 30

Δημοκρατία ν. Γιάλλουρου κ.ά. (1995) 3 Α.Α.Δ. 363,

Αγγελίδης ν. Δημοκρατίας (αρ. 1) (1996) 4 Α.Α.Δ. 1242. 35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της κρίσης του Αιτητή ως “προακτέου κατ’ αρχαιότητα”. 40

Σ. Οικονομίδης, για τον Αιτητή.

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α’, για τους

Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

10 “1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του Καθ' ου η αίτηση, που γνωστοποιήθηκε στον Αιτητή στις 22-11-95, και με την οποία ο Αιτητής κρίθηκε ως “προακτέος κατ' αρχαιότητα”, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

15 Ο αιτητής είναι μόνιμος Αξιωματικός του Στρατού της Δημοκρατίας και υπηρετεί με απόσπαση στην Εθνική Φρουρά. Διορίστηκε στο στρατό την 1η Δεκεμβρίου 1961 με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού, ανελίχθηκε στους διάφορους βαθμούς της στρατιωτικής ιεραρχίας και από 1η Οκτωβρίου 1992 κατέχει το βαθμό του Ταξίαρχου.

20 Κατά τις τακτικές κρίσεις του 1995, επειδή ο αιτητής πληρούσε τις προβλεπόμενες από τις σχετικές διατάξεις των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 μέχρι (Αρ. 2) του 25 1995, προϋποθέσεις για κρίση, κρίθηκε από το αρμόδιο για το βαθμό του Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, κατά πλειοψηφία.

30 Ο κυριότερος λόγος που λήφθηκε η πιο πάνω απόφαση ήταν ότι,

35 “... οι βαθμολογίες του Ταξχου Παντελίδη στα ουσιαστικά προσόντα στις Εκθέσεις Ικανότητάς του στον κατεχόμενο βαθμό δικαιολογούσαν κρίση ανώτερης διαβάθμισης, ωστόσο τον έκριναν προακτέο κατ' αρχαιότητα, αφού έλαβαν σοβαρά υπόψη τα σχόλια που υπάρχουν στην Εκθεση Ικανότητάς του στον κατεχόμενο βαθμό για το έτος 1993.”

40 Με βάση τη δι-βάθμιση της κρίσης αυτής του αιτητή το όνομά του καταχωρήθηκε, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των προαναφερθέντων Κανονισμών, στον αντίστοιχο Πίνακα των Ταξίαρχων Όπλων του Στρ' του Ήρας που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα. (Βλέπε τεκμήριο 3 στην ένσταση)

Ακολουθώντας οι Πίνακες των Αξιωματικών που κριθήκαν από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων κατά την τακτική σύνοδό του για το έτος 1995, καθώς και τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου, υποβλήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 42 των πιο πάνω Κανονισμών, στο Υπουργικό Συμβούλιο για κύρωση. Το Υπουργικό Συμβούλιο, αν και είχε εξουσία σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(3) να διαφωνήσει με την απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών ως προς την κρίση του αιτητή και να τον κατατάξει σε άλλη διαβάθμιση κρίσης, συμφώνησε με την απόφαση του Συμβουλίου και κύρωσε τους Πίνακες ως έχουν στη συνεδρία του ημερομηνίας 27 Οκτωβρίου 1995. (Βλέπε τεκμήριο 4)

Μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων των κριθέντων Αξιωματικών, η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων που αφορούσε τον αιτητή, γνωστοποιήθηκε σ' αυτόν με διαταγή του Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς, την οποία και παρέλαβε στις 22 Νοεμβρίου 1995. Είναι η απόφαση αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής και της οποίας την ακύρωση επιδιώκει ο αιτητής.

Προβλήθηκε από τη δικηγόρο των καθ'ων η αίτηση προδικαστική ένσταση ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Την εκτελεστότητα της επίδικης απόφασης το Δικαστήριο μπορεί να εξετάζει και αυτεπάγγελα (*ex proprio motu*), Εισηγήθηκε ότι η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών, η οποία δεν μπορεί να ισχύσει πριν ή χωρίς την έγκρισή της από το Υπουργικό Συμβούλιο, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και εφόσον με την παρούσα προσφυγή η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων έχει προσβληθεί αυτοτελώς, η προσφυγή δεν μπορεί να είναι παραδεκτή. Παρέπεμψε δε στη νομολογιακή αρχή ότι "πράξη η οποία απαιτείται από το νόμο να εγκριθεί από ανώτερο όργανο δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή παρά μόνο εφόσον εγκριθεί από το όργανο αυτό οπότε και η εγκριτική πράξη ενσωματώνει την εγκρινόμενη πράξη".

Αντίθετα ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι η επίδικη απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και παρέπεμψε στην απόφαση της Ολομέλειας, *Αλέξανδρος Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 349. Επεσήμανε δε ότι η επιστολή του Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς προς τον αιτητή, με την οποία του γνωστοποιήθηκε η επίδικη απόφαση, φέρει ημερομηνία 9 Νοεμβρίου 1995, δηλαδή η κύρωση της επίδικης απόφασης από το Υπουργικό

Συμβούλιο είχε ήδη γίνει (27/10/96). Γεγονός που κατά την γνώμη του εξασφαλίζει την εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης. Περαιτέρω ισχυρίζεται ότι η έγκριση της επίδικης απόφασης από το Υπουργικό Συμβούλιο δε γνωστοποιήθηκε στον αιτητή.

- 5 Παρά μόνο του γνωστοποιήθηκε η απόφαση με την κρίση “ως προακτέος κατ’ αρχαιότητα” που το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων έδωσε και η οποία ήταν “τελειοποιημένη και εκτελεστή” όπως ισχυρίζεται, εφόσον αυτή δόθηκε μετά την απαιτούμενη έγκριση από το Υπουργικό Συμβούλιο. Τέλος ο αιτητής πρόβαλε τη θέση
- 10 ότι είναι στον τίτλο της προσφυγής που υπάρχει το πρόβλημα, αφού δεν αναφέρεται ειδικά το Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά αυτό δεν πρέπει να έχει σημασία αφού το κενό αυτό καλύπτεται με τον όρο Δημοκρατία, τον οποίο χρησιμοποιεί στον τίτλο της προσφυγής του.

- 15 Ο αιτητής κρίθηκε ως “προακτέος κατ’ αρχαιότητα” από το Συμβούλιο Κρίσεων σύμφωνα με τον Κανονισμό 41. Για να καταστεί οριστική η κρίση πρέπει αυτή να κυρωθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο (βλέπε Κανονισμό 42(1)):

- 20 “42.-(1) Με βάση την κατά την παράγραφο (2) του Κανονισμού 40 απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων ή, αναλόγως της περιπτώσεως, του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων οι κριθέντες Αξιωματικοί αναγράφονται σε αντίστοιχους πίνακες, οι οποίοι, αφού υπογραφούν από τον Πρόεδρο και τα μέλη του, υποβάλλονται αυτοί του Συμβουλίου Κρίσεων στον Υπουργό για κύρωση και αυτοί του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων στο Υπουργικό Συμβούλιο για κύρωση.”
- 25

- 30 Αν το Υπουργικό Συμβούλιο διαφωνεί με την απόφαση του Συμβουλίου ως προς την κρίση αξιωματικού πριν κυρώσει τους Πίνακες, διαγράφει το όνομά του από τον Πίνακα (βλέπε Κανονισμό 42(3)):

- 35 “42.-(3) Αν ο Υπουργός ή, αναλόγως της περιπτώσεως, το Υπουργικό Συμβούλιο διαφωνεί με την απόφαση του Συμβουλίου ως προς την κρίση Αξιωματικού, πριν κυρώσει τους πίνακες, διαγράφει το όνομά του από τον αντίστοιχο πίνακα και σε περίπτωση που η διαγραφή γίνεται από τον Υπουργό η υπόθεση του Αξιωματικού θεωρείται ότι έχει παραπεμφθεί στο Συμβούλιο Επανακρίσεων.”
- 40

Μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων “που αναφέρονται στον Κανονισμό 42(1) οι κρίσεις γνωστοποιού-

νται στους ενδιαφερομένους” (βλέπε Κανονισμό 43(1)):

“43.-(1) Μετά την κύρωση από τον Υπουργό ή, αναλόγως της περιπτώσεως, το Υπουργικό Συμβούλιο των πινάκων που αναφέρονται στην παράγραφο (1) του Κανονισμού 42, οι κρίσεις γνωστοποιούνται στους ενδιαφερομένους με διαταγή του Αρχηγού μέσα σε δέκα ημέρες από την ημερομηνία λήψης των κυρωμένων πινάκων.” 5

Είναι εμφανές από τις πιο πάνω διατάξεις των Κανονισμών ότι για να καταστεί οριστική μια κρίση πρέπει να τύχει της κύρωσης του Υπουργικού Συμβουλίου. Σύμφωνα με το Μιχ. Στασινόπουλο στο σύγγραμμά του “Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων”, 1951, σελ. 124: 10

“Πράξεις δεόμεναι της εγκρίσεως ετέρου οργάνου ίνα καταστάσιν εκτελεσταί, θεωρούνται ενσωματούμεναι προς την εγκρίνουσαν αυτάς πράξιν και άρα στερούμεναι καθ’ εαυτάς εκτελεστού χαρακτήρος. Συνεπώς, ανεπίδεκτοι καθ’ εαυτάς προσβολής διά της αιτήσεως ακυρώσεως, δεν δύνανται να προσβληθώσι μεμονωμένως, αλλά μόνον μετά την έκδοσιν της εγκριτικής πράξεως, μεθ’ ης δύνανται να συμπροσβάλλωνται ενσωματούμεναι προς αυτήν.” 15 20

Η νομολογία έχει ξεκαθαρίσει το θέμα όπως αυτό φαίνεται στην τελευταία απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Συμβούλιο Κεντρικών Σφαγείων (Κοφίνου) κ.ά.ν. Ρωσσίδη* (1996) 3 Α.Α.Δ. 39. Κρίθηκε ότι απόφαση υποκείμενη σε έγκριση και μη τελειοποιηθείσα με την παροχή της έγκρισης στερείται εκτελεστότητας και δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Διευκρινίζεται ότι στην πιο πάνω Αναθεωρητική Εφεση η πρώτη απόφαση δεν είχε τύχει της έγκρισης του εγκριτικού οργάνου. 25 30

Στο σημείο αυτό πρέπει να διασαφηνιστεί ότι η απόφαση της Ολομέλειας *Ζαβρός* (ανωτέρω), δεν έχει κρίνει το επίδικο θέμα αλλά απλώς εξέφρασε άποψη. Το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση έχει ως εξής: 35

“Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων είναι ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που προσβάλλονται αυτοτελώς, γιατί η κατάταξη ως προακτέος κατ’ ειλογήν, κατ’ αρχαιότητα, και παραμένων στον ίδιο βαθμό, παράγει για τους κρινόμενους έννομα αποτελέσματα η ισχύς των 40

οποίων συνεχίζεται σε ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους και επηρεάζει την ανέλιξή τους στην ιεραρχία.”

5 Δεν αποτελεί το πιο πάνω απόσπασμα μέρος του λόγου (ratio) της απόφασης. Επομένως δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα. (Βλέπε σχετικά *Δημοκρατία v. Γιάλλουρου κ.ά.* (1995) 3 Α.Α.Δ. 363).

10 Με βάση τις διατάξεις των πιο πάνω Κανονισμών 41, 42 και 43, κρίνω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είχε ανάγκη εγκρίσεως από το Υπουργικό Συμβούλιο. Επομένως δεν είχε κατ’ αρχήν άμεση νομική ισχύ. Εστερείτο εκτελεστότητας και δεν μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς. Μπορούσε όμως να συμπροσβληθεί με την εγκριτική πράξη ως “τελική πράξη” μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας. (Βλέπε Δαγτόγλου, “Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο”, 15 2η Έκδοση, παρ. 524.

20 Με την παρούσα προσφυγή η επίδικη απόφαση δεν έχει συμπροσβληθεί με την εγκριτική πράξη. Έχει προσβληθεί αυτοτελώς. Η παραδοχή του αιτητή ότι η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων του γνωστοποιήθηκε μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων των κριθέντων Αξιωματικών, επιβεβαιώνει ότι η μόνη εκτελεστή απόφαση είναι αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 27 Οκτωβρίου 1995, στην οποία και ενσωματώθηκε η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων.

25 Εξάλλου πρέπει να διευκρινιστεί ότι η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων ημερομηνίας 9 Νοεμβρίου 1995, η οποία και γνωστοποιήθηκε στον αιτητή στις 22 Νοεμβρίου 1995, έχει ως περιεχόμενο αυτό το οποίο προαποφάσισε το Συμβούλιο Κρίσεων στη συνεδρίασή του στις 19 Ιουλίου 1995 και δεν παρέχει οιαδήποτε στοιχεία σχετικά με την κύρωσή της από το Υπουργικό Συμβούλιο. 30 Συνεπώς είναι αδύνατο να ταυτιστεί ή και θεωρηθεί ότι γνωστοποιεί στον αιτητή την τελική απόφαση, αυτή δηλαδή του Υπουργικού Συμβουλίου.

35 Επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι δεν του γνωστοποιήθηκε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αλλά εκείνη του Συμβουλίου Κρίσεων, την οποία και έλαβε στις 22 Νοεμβρίου 1995, και επομένως δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι υπήρχε και άλλη απόφαση 40 (δηλαδή αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου) δεν ευσταθεί, αφού υπήρχαν οι Κανονισμοί 42 και 43, οι οποίοι προβλέπουν τη διαδικασία υποβολής των Πινάκων στο Υπουργικό Συμβούλιο και της κύρωσής τους από το Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν αποτελεί υπεράσπιση η άγνοια του Νόμου.

Πρέπει να διασαφηνιστεί ακόμα ότι το υπό συζήτηση θέμα δεν επικεντρώνεται σε λάθος όργανο στον τίτλο της προσφυγής, αλλά το θέμα είναι κατά πόσο η προσβαλλόμενη πράξη είναι εκτελεστή ή όχι. Όλα όσα έχουν λεχθεί πιο πάνω δηλώνουν ότι εκτελεστή πράξη είναι η τελική πράξη, δηλαδή η κύρωση της κρίσης από το Υπουργικό Συμβούλιο. Η τελική πράξη δεν έχει προσβληθεί με οποιοδήποτε τρόπο μέσα από την αιτούμενη θεραπεία από τον αιτητή. Είναι σχετική η απόφαση του Δικαστή Καλλή στην υπόθεση *Αγγελίδης ν. Δημοκρατίας (αρ. 1)* (1996) 4 Α.Α.Δ. 1242.

5

Η επίδικη κρίση ως στερούμενη εκτελεστότητας δεν μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς, ούτε να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Συνεπώς η προσφυγή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.